

og havde ikke fundet Anledning dertil den Gang; det blev ikke bragt frem i Landstinget, og der var ingen, der tænkte paa det, før man fra kommunal Side, kan jeg sige, fra forskellige Kommunalbestyrelser i Viborg Amt, baade i Viborg Byraad og i Amtsrådet, tog det frem til Behandling. Jeg tror, at Viborg Byraad tog Initiativet, men det er jo uvæsentligt, de vare i hvert Fald senere enige om at kræve Flytningen, og de henvendte sig til Medlemmer af Rigsdagen; og Medlemmer her af Tinget stillede i det første Aar til Finanslovens Behandling et Vædringsforslag, der gik ud paa at forhøje den begærede Sum til Udvidelse af Stationen, som den Gang stod paa Finansloven, og man vilde da med det samme forandre Udvidelsen til en Flytning. Det var den Maade, Forslaget kom frem paa. Jeg fraraadede den Gang at gaa ind derpaa, og ærede Medlemmer ville erindre, at der var megen Uklarhed om Tallene; man vilde ikke anerkende, at de Tal, som jeg nævnedes, vare rigtige, og det blev som sagt ikke til noget. Initiativet kom altsaa fra dette Tings Side, og bag ved dette Ting stod de kommunale Myndigheder, Viborg Byraad og Amtsråd. Jeg maa lægge Vægt paa at fastholde dette, thi de Herrer vilde da noget bedre forstaa min Stilling. Min Stilling har stadig været den, at jeg har sagt: Regeringen kræver ikke nogen Flytning af Viborg Station; jernbaneteknisk set, for Jærnbanetraffikkens Skyld, behøver man ikke at flytte Viborg Station, vi kunne nøjes med at faa den udvidet; derfor har jeg gentaget Forslaget, som jeg har i Aar. Det er lokale Interesser, som kræve Viborg Stations Flytning og ikke andet, og det er dem, der ere stude saa langt frem og maaſte loblig langt frem her i Tinget; det maa jeg hævde. Og derfor har jeg nu taget den Stilling at sige: Da Regeringen ikke kræver dette og ikke behøver det og ikke erkender, at det teknisk set eller driftsmæssig er nødvendigt at flytte Stationen, bliver Spørgsmaalet et Rigsdagsspørgsmaal i ganske særlig Forstand. Jeg har da stillet mig saaledes, at jeg har sagt: Kunne de Herrer sætte det igennem, og kunne Tingene enes derom, skal jeg alligevel modtage Forslaget, men jeg har aldrig paakrævet det. Det er ikke hidtil lykkedes Tingene at blive enige om Flytningen, om de kunne blive det herefter, kan jo blive et andet Spørgsmaal. Det kan godt være, at det havde været rigtigere, om jeg fra først af havde staaet stibt paa, at jeg kun kunde tage mod Regeringsforslaget eller vilde blive paa dette Sted, det kan gerne være, men fra dette Tings Side kan man i

hvert Fald ikke bebrejde mig, at jeg har stillet mig noget facilere. Kun hævder jeg, at det er ganske nødvendigt, at Rigsdagens Ting nu blive enige om, hvad der skal ske, ellers tilsteder jeg ikke Bygningen af det sidste Stykke af Aalestrup—Viborg Banen, saa maa den fremdeles komme til at ligge, og det har saa betydelige Ulemper, at jeg ikke kan tænke mig, at man vil udsætte de nye Jærnbane for denne Ulempe. Det er jo en privat Bane, og at saa den fuldført er ganske særlig i de samme Kommuners Interesse, som have taget Initiativet til Flytningen. Flytningen er altsaa ikke paakrævet fra Regeringen, det er ikke erkendt fra Regeringens Side, at den Forlængelse af Banelinjen, der er Tale om, kan nødvendiggøre Flytningen. Forlængelsen er ikke væsentlig, og den falder i hvert Fald for den største Del paa den private Bane. Det er ikke heller erkendt, at man af Driftshensyn behøver Flytningen og heller ikke Rebronsfementet. — der, som jeg saa ofte har nævnt, og saa findes ved saa store Stationer som Aarhus, Randers og Fredericia — kan motivere eller nødvendiggøre denne Flytning. Det vil være vel bekendt, at saaledes som Forholdene vilde blive ordnede efter Regeringens Forslag, blev der hjulpet paa dette Forhold, saa vidt det er muligt at hjælpe derpaa. Af disse Grunde kan man ikke komme til Flytningen. Vil man motivere Flytningen, bør man erkende rent og klart, at det er af lokale Interesser, man kræver den, og de Hensyn, der tages til Statsinteresser og Jærnbaneinteresser, deres Gyldighed erkender jeg ikke; der kan gerne siges noget derfor, men jeg erkender ikke, at det har en saadan Vægt, at man af den Grund fra Statens Side skal forlange eller paakræve Flytningen. Kan man enes om den, skal jeg imidlertid ikke modsætte mig den. Jeg tror heller ikke, at det fra alle Sider er erkendt, at det er en helbig Plads, Stationen kommer til at ligge paa. Det kan være, at den i visse Maader er heldigere end den nuværende, om den i alle Maader er den heldigste, kunde dog imidlertid være et Spørgsmaal. Viborg By var i sin Tid Skyld i, at Stationen blev anlagt saaledes, at Rebronsfement blev nødvendigt. Regeringsprojektet foreslog Stationen anlagt paa en saadan Maade, at man kunde køre videre, men det blev hævdet fra lokal Side i Kommissionen fra Viborg By, at Stationen skulde helt ind til Byen. Det maa man ikke glemme nu, at det er de samme, der forlange Flytning, som i sin Tid have paakrævet, at Stationen skulde flyttes over paa det Punkt, hvor den nu ligger. Med